

Comissió d'Educació i Cultura realitzada el dia 29 de setembre de 2015. Comença la reunió a les 10 hores i 40 minuts. Presideix la presidenta, senyora Marian Campello Moreno. Reunió número 2/I.

La senyora presidenta:

Comencem la sessió.

Agrair als convidats i al conseller la seua presència i als secretaris autonòmics. I, si els pareix, comencem.

En el primer punt de l'ordre del dia tenim lectura i aprovació, si escau, de l'acta anterior. Com tenim la... simplement fou la constitució de la mesa anterior, l'aprovem per unanimitat, si els pareix. Algú té alguna pega? Molt bé.

Elecció de vicepresident o vicepresidenta i de secretari o secretària de la comissió

La senyora presidenta:

Passem al segon punt, que és elecció del vicepresident o vicepresidenta de la comissió i del secretari.

Teniu dos paperetes, però farem una única votació, si us pareix bé, i el lletrat mos ha aconsellat que fem això. Aleshores el que tinga més votació serà vicepresident i el que tinga menys vots serà secretari. D'acord?

D'acord. La més obscureta, la vicepresidenta. Passarem llista i procedirem a la votació.

*(El secretari crida per ordre alfabètic les diputades i els diputats perquè depositen la papereta en l'urna)
(La presidenta fa l'escrutini)*

La senyora presidenta:

Amb 8 vots, Fernando Delgado és triat vicepresident de la mesa de la comissió; i amb 5 vots, José Juan Zaplana, secretari.

Molt bé, poden pujar. *(Pausa)*

(Els diputats elegits ocupen el seu lloc en la mesa)

Compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá Ibáñez, per a explicar les actuacions que pensa desenvolupar en execució de la Sentència número 402/15, de la secció segona de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, de 2 de juny de 2015, que anul·la l'acord de 3 d'abril de 2013, subscrit per la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport i les organitzacions sindicals, pel qual s'estableix el sistema de provisió de llocs de treball en règim d'interinitat i, més concretament, per a explicar què es farà amb els docents que superaren l'oposició en el procés selectiu de 2013 sense obtenir plaça i van ocupar un lloc en les borses de treball en règim d'interinitat d'acord amb la puntuació obtinguda en l'esmentada oposició, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 555)

La senyora presidenta:

Passem al punt quatre. Demanem al conseller que vinga a la mesa. «Compareixença del conseller d'Educació,

Investigació, Cultura i Esport per a explicar les actuacions que pensa desenvolupar en l'execució de la sentència número 402/15, de la secció segona de la Sala Contenciosa-Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, del 2 de juny de 2015, que anul·la l'acord del 3 d'abril de 2013, subscrit per la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport i les organitzacions sindicals, pels quals s'estableix el sistema de provisió de llocs de treball en règim d'interinitat, i més concretament per a explicar què es farà amb els docents que superen l'oposició en el procés selectiu de 2013, sense obtenir plaça i van ocupar un lloc en les borses de treball en règim d'interinitat, d'acord amb la puntuació obtinguda en l'esmentada oposició, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular».

Té la paraula el senyor conseller per un temps il·limitat.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Moltes gràcies.

A més de moltes gràcies a diputats i a diputades, i evidentment a totes les persones que avui heu volgut estar en aquesta compareixença, i en especial als dos secretaris autonòmics de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport que faran la seua compareixença tot seguit.

En referència a la pregunta, i en concret al motiu d'aquesta compareixença, volia contextualitzar un poc també la pregunta perquè tot el món estiguérem situats.

El conegut com a «acord d'interins», que va ser subscrit el 3 d'abril de 2013 per la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport amb algunes de les organitzacions sindicals, amb moltes de les organitzacions sindicals, va ser objecte d'un contenciós, un recurs contenciós administratiu que el Tribunal Suprem va estimar, val, en la sentència 402/2015.

Però perquè ens situem podem entrar un poc més a fons. El suposat acord, aquest acord del 2013 substituïa un altre acord del 23 de novembre de 2010. Este acord, que està publicat el 30 de novembre de 2010, deia literalment, en el mateix acord, posava així i deia: «El present acord tindrà una vigència de quatre cursos escolars complets i de no mediar denúncia per alguna de les parts amb una antelació de sis mesos, a la finalització del curs escolar, es considerarà prorrogat per curs escolar.» És a dir, hi havia una vigència fins a l'1 de setembre de 2015. I, per tant, no hi havia cap necessitat, almenys segons el que marcava aquest acord d'haver de fer un nou acord en el 2013. I precisament per això, per aquesta raó, el Tribunal Suprem diu que l'acord del 2013 no tenia vigència, de fet diu que «no se dan las circunstancias excepcionales y de causa grave de interés público que habrían permitido que se suspendiera o se modificara el acuerdo del 2010».

Per tant, el que nosaltres fem, i no és altra cosa, el que fem és complir una sentència, complir una sentència que està basada en això, en el que dicta el Tribunal Suprem quan diu que no hi havia necessitat d'haver canviat eixe acord que estava vigent des de 2010 i que tenia quatre anys de vigència i, per tant, no tindria per què haver-se modificat.

Una vegada retirat el recurs que hi havia i que nosaltres fem per a complir amb eixa sentència, vam publicar també els llistats d'aspirants als llocs de treball en règim d'interinitat i, per tant, van conformar la borsa d'interins, el que coneixem com la borsa d'interins que serveix per a fer les substitucions.

En la pregunta en concret diuen quins criteris servirien sobre un determinat grup de persones. Els criteris que hem seguit, una vegada aplicada la sentència, són els següents, es van fer públics ja, però els tornem a dir. El que fem és partir de les borses que hi havia..., les borses d'interins de

juliol de 2012, és a dir, les que eren abans de l'aplicació d'eixe nou acord, que el tribunal ha dit que no estava d'acord amb l'ordenament jurídic. I, per tant, partint d'eixes borses després hem anat incorporant totes aquelles persones que s'han anat incorporant al sistema. És a dir, els que hi havia abans de 2012, estan en les primeres posicions, i després s'han anat situant els interins que van començar a prestar serveis en els següents cursos, en el curs 2012-2013, en 2013-2014 i en el 2014-2015. I després d'aquesta gent en els punts..., en els mèrits que han anat efectuant i d'acord amb la puntuació que pertoca, s'han situat també els que han fet l'oposició este curs, és a dir, els que han oposat ara, al 2015. Per tant, tenim una borsa ordenada d'acord amb aquestos criteris.

Què pensem nosaltres que és això, si és just o no és just. Doncs ahí ve la següent part, no? Una cosa és aplicar la sentència i l'altra és pensar si és el més just o no és el més just, l'acord de 2010 o l'acord de 2013.

I ahí tenim clara la nostra posició. El que pensem és que, més enllà de les persones que s'hagen pogut afectar, que en concret, segons el nostre informe, eren al voltant de quatre-centes trenta-dos persones, totes estes persones el que vam fer abans inclús de fer l'execució de la sentència era mirar totes les persones que estarien afectades, és a dir, que havien treballat d'acord amb l'acord de 2013, que deixava d'estar en vigor, eixes quatre-centes trenta-dos persones de quina manera els afectaria a l'aplicar la sentència. I el que van veure és que si no bé tots des del principi, sí que la majoria o pràcticament tots treballarien durant l'any. I, per tant, el que véiem era que, tot i no ser evidentment beneficiós per aquestes persones, perquè deixarien d'estar treballant de forma més continuada i podrien començar a treballar un poc més tard, però sí que acabarien treballant.

En l'altre cas, en el moment que es va aplicar l'acord de 2013, van haver-hi moltes persones que directament van quedar expulsades de la borsa i, per tant, sense cap opció de treballar. Per tant, pensàvem que sí, evidentment aquestes persones quedarien afectades, però que tindran l'opció de poder treballar durant aquest curs, no totes des del principi, però majoritàriament podran treballar durant curs perquè veiem com va movent-se la borsa.

Dit això, no vaig a fer ús, un gran ús de paraula, perquè pense que les coses han de ser el més clares possible.

Com volen procedir a partir d'ara? I què ens sembla a nosaltres sobre els dos acords? Ni ens agrada l'acord de 2010 ni ens agrada l'acord de 2013. El que pensem és que hem d'intentar anar a buscar un nou acord, i buscar-lo entre totes i tots per a intentar que no hi haja tanta quantitat de persones perjudicades.

És una situació molt complicada, tot el món necessita treballar, tot el món necessita un lloc de treball. Tot el món que està capacitat per a fer-ho i que té les seues titulacions evidentment ens agradaria que estiguera treballant, no és possible, no hi ha suficients places. I, per tant, hem de ser el suficientment curosos per a intentar no perjudicar massa un determinat grup de gent.

Per tant, el que ens agradaria i el que volem fer és treballar cap a un nou acord, treballar cap a un nou acord que intente equilibrar el que fins ara pensem que ha estat desequilibrat en un acord i en altre.

Si recordeu les màximes mobilitzacions que van haver-hi per demanar que no es complira o que no es fera efectiu l'acord de 2013 era perquè es donava massa pes, pensava alguna gent, es donava massa pes a la nota de l'oposició. I en canvi, la raó per a canviar el del 2010 bàsicament era que es donava massa pes als criteris d'antiguitat. I, per tant, tenim ahí dos grups d'opositors o dos grups d'interins que estan afectats, bé perquè són persones que s'han presentat a

una oposició, han tret molt bona nota i no han tret la plaça, és a dir, no són funcionaris de carrera. Però, tot i això, es queden molt enrere en les borses, pensem que això tampoc és just, una persona que ha pogut traure una nota molt bona i per tant està molt qualificada, però per no tindre experiència ha acabat sense poder treballar. I per altre costat el contrari, també gent que ha acreditat la seua experiència i que estan treballant bé durant molts anys, que per no haver pogut preparar-se bé les oposicions precisament perquè han estat treballant molts anys la seua nota no és el suficient com per a traure plaça i es quedaven desplaçats.

I, per tant, el nosaltres volem buscar, i sabem que serà difícil, és buscar eixe equilibri en nou acord en què intentar que el màxim de persones isquen beneficiades, tant les que són d'un col·lectiu com d'un altre. Eixa és la nostra voluntat i és la que us traslladem també als diferents grups parlamentaris i, evidentment a tota la comunitat educativa per tal d'intentar millorar-ho en un nou acord durant aquest curs. Per tant, dit això, pense que queda explicat el primer motiu de compareixença i, en tot cas, quede a la vostra disposició per a qualsevol de les preguntes que vullgueu fer, val?

Gràcies.

La senyora presidenta:

Té la paraula el Grup Parlamentari Popular per un temps màxim de huit minuts.

La senyora Gascó Enríquez:

Muy bien. Muchas gracias, presidenta.

Bueno, *conseller*, en primer lugar felicitarle por su nombramiento porque todavía no tenía la oportunidad de hacerlo oficialmente y darle las gracias porque haya aceptado comparecer para explicarnos este punto.

La verdad es que como usted muy bien decía al principio de su intervención hay que contextualizarlo. Es que nosotros pedimos su comparecencia el día 7 de julio y ahora estamos en 29 de septiembre, con lo cual todas las cuestiones que planteamos en el orden del día son los hechos los que han hablado, con lo cual hoy mismo las palabras ya no sé si tienen el significado que deberían tener.

Pero al igual que usted yo quiero retroaerme, contextualizar la situación porque, de verdad que entiendo que tal cual usted lo ha contado nosotros no lo vemos así. Me explico. Es verdad que hay una sentencia, una sentencia que anula el acuerdo que firma la *conselleria* y casi todos los sindicatos... Este dato es muy importante porque casi todos los sindicatos son todos menos el STEPV y la sentencia anula por una cuestión formal ese acuerdo.

La sentencia, como usted la tendrá —yo la tengo aquí si la quiere ver—, es una sentencia de seis folios que no dice absolutamente nada de la ordenación de las bolsas de trabajo. Simplemente se dedica a emitir una cuestión formal diciendo que por una cuestión de tiempos anula el procedimiento. Precisamente por esa razón la abogacía de La Generalitat ve viable la interposición de un recurso de casación a esa sentencia y se emite ese recurso de casación. Entonces, claro, dónde está nuestra sorpresa.

Usted que llega a la *conselleria* con cien frentes abiertos, con muchísimos compromisos que cumplir, con una cantidad ingente de reuniones, como es normal, porque se tiene que reunir usted con toda la comunidad educativa, decide meterse en este follón, porque es usted el que decide meterse en este follón, porque hubiera sido tan sencillo como dejar que el Tribunal Superior de Justicia decidiera y resolviera ese contencioso. Pero es que es usted el que decide retirar

ese contencioso. Usted lo retira y lo peor de todo es que no sabemos por qué.

Y precisamente ese es el motivo de la comparecencia y ese es el motivo por el cual sus palabras hoy siguen estando de plena actualidad, porque al final, y de verdad, le digo que me gustó mucho la parte... el día que compareció en las Cortes diciendo que se abría al diálogo, que se abría al consenso, que se abría a la participación porque, oiga, aquí, ni ha habido diálogo ni ha habido consenso ni ha habido comunicación. Aquí ha habido rodillo. ¿Que está usted en su derecho de llegar y quitar el contencioso?, por supuesto que sí, pero ¿que esto encaja con la forma de trabajar que usted dijo que tendría en las Cortes?, también le digo, señor Marzà, que no, que esa no es la forma en la que usted dijo que trabajaría.

Lo que creo que es evidente es que aquí tenemos dos modelos respecto a cómo baremar o cómo ordenar las bolsas de interinos. Nosotros tenemos una propuesta que, evidentemente, era ordenar las bolsas teniendo en cuenta como criterio prioritario las calificaciones de las personas que se presentaban a la oposición. Creemos firmemente que eso dota de calidad al sistema educativo. Y enfrente tenemos su sistema, un sistema que, desde luego, ha demostrado con números totalmente objetivos que es radicalmente injusto. Y digo que es injusto porque este año va a haber el triple de afectados y el doble de personas que van a dejar de trabajar.

Usted daba números que, por cierto, coinciden con los nuestros, y lo que suponen es que cuatrocientas treinta y dos personas que nunca han aprobado, van a volver al sistema, que mil cuatrocientas treinta y cinco personas van a bajar de posición y que cuatrocientas treinta y dos personas con dos años de experiencia no van a trabajar. Yo no sé si trabajarán más adelante pero, de momento, ahora no están trabajando.

Y mire, el modelo que yo le digo que estamos defendiendo no solamente es el modelo que está respaldando el Partido Popular. Si recuerda el discurso del señor Puig el día de su investidura puso, por ejemplo, de bien hacer y de espejo en el que mirarnos, a Finlandia. Pues bien, esta situación, en Finlandia, los dos sabemos que sería inviable, imposible. Bajo ningún concepto esta situación allí se podría dar, pero no solamente por poner ese ejemplo. El *sindic* de Comptes también ha aceptado la queja que ha interpuesto la asociación de interinos afectados porque ve motivos para poder cursarla.

Y también sorprende, y creo que lo he visto por ahí, si leemos el blog de Roberto Romero, el representante de Comisiones Obreras de la mesa sindical, cuando resume un poco en qué consistió la mesa sindical del 8 de julio, cuando el pregunta, precisamente, que qué va a pasar con el trabajo de las personas que empezaron a trabajar tras el 2013, desde el sindicato del STEPV lo que se acaba zanjando, de forma unilateral y creo que poco acertada, es una frase, pues insisto, no muy agradecida, que es: «Es lo que hay. La vida es así.»

Entonces yo le pregunto, señor Marzà, ¿ese es el talante, ese es el espíritu negociador, esa es la empatía con los que sufren? Y hablando de empatía con los que sufren, a mí me gustaría, ya que a su gobierno le gusta mucho hablar de personas, pues hablarle de una de ellas, a ver si a lo mejor poniendo casos concretos somos un poco más sensibles a los problemas que están viviendo estas personas.

Por ejemplo, Francisco (*inintel-ligible*) ... Bru, de 31 años, en el 2013 aprueba la oposición de laboratorio con la mejor nota, un 7,9. Consigue el puesto número 3 en la bolsa, trabaja el curso 2013-2014 y el 2014-2015. Ahora ha bajado del puesto 3 al 19. Está en el paro. En el 2015 esa misma persona se presenta a la oposición de física y química y saca la cuarta mejor nota de Alicante, un 8,65. No saca plaza por falta de experiencia. Está en el puesto número 231.

Le podría poner el ejemplo de Ana Micó, de 35 años, que en el 2015 en la oposición de física y química saca una de las notas más altas, entra en el puesto 230 y no está trabajando.

Sorolla, de infantil, en la oposición de 2013 saca un 9,6, trabaja dos cursos y ahora ha pasado del puesto 1.850 al 2.150.

Blanca, de infantil, en el 2013, un 9,3; en el 2015, un 9,5. Ha pasado del puesto 149 al 2.133. Evidentemente está en el paro.

Y voy terminando porque le podría poner muchos más ejemplos pero a mí el tiempo se me está acotando.

Como ve, señor Marzà, estas son personas con todas sus ilusiones y con todos sus sueños truncados, personas que, evidentemente, por un acuerdo que en su momento les generaron expectativas, pensaban... gente joven, sobre todo, pensaban que podían abrirse camino y abrir una profesión. Son personas con muchísimas dudas, personas que, por cierto, han intentado reunirse con usted y no han podido; personas que ahora mismo nos están viendo a través de las redes y están expectantes para que les diga cuál es ese modelo que usted está diciendo que va a poner encima de la mesa pero que no va a dar detalles de cómo va a ser.

Ellos quieren escuchar ese modelo. Yo también. Así que le rogaría, señor Marzà, que en su segunda intervención no me lo contara a mí; se lo contara a ellos porque al final son las personas afectadas, las personas que están sufriendo, las personas que se están movilizándolo y las personas que yo creo que se merecen, por su parte, un trato justo, un trato responsable y, sobre todo, yo creo que se merecen que valoremos el esfuerzo que han hecho para ser los mejores en unas oposiciones.

Muchísimas gracias.

La senyora presidenta:

Té la paraula la diputada Merche Ventura, del Grup Ciudadanos, por un temps màxim de quatre minuts.

La senyora Ventura Campos:

Moltes gràcies.

Bon dia, senyor conseller.

Gràcies, senyora Gascó per... ha donat molta informació perquè vosaltres estàveu en el govern abans i ha donat molta informació sobre com ha segut la sentència i tota l'evolució. A mi me crida l'atenció que va ser el Partit Popular el que va fer el primer acord en el 2010, i sabem que no estava dins del pla vigent en el 2012, quan se va proposar un altre acord. Aleshores, n'hi havia un problema de fons...

La senyora Gascó Enríquez:

Si me aluden, a la senyora Gascó, contestaré yo después. Lo digo porque la comparecencia es de...

La senyora Ventura Campos:

Sí, però, me crida... Me llama la atención porque debía de haber sabido que estaba generando un acuerdo anulable porque no se podía hacer un acuerdo mientras está vigente el acuerdo anterior. El problema de forma así lo indica la sentencia.

En segundo lugar, esta sentencia, como hemos visto, ha generado mucho malestar entre los docentes interinos por la ambigüedad de información entre un acuerdo en el 2010 y otro acuerdo al 2012. Esa generación de ambigüedad pues ha generado que se haya realizado, se haya desarrollado una plataforma de profesores interinos que, de hecho, yo creo que

han venido a visitarnos a todos los grupos parlamentarios por su gran incomodidad ante la situación tan desagradable, ¿no?, que nos han comentado.

Creemos que es de cajón que las personas que obtuvieron buena nota en una oposición pueden tener un mejor puesto en la bolsa; si no estamos penalizando el mérito y la capacidad que han demostrado muchos de ellos. Pero, por otro lado también hay que primar la experiencia docente. En este sentido, creemos que hay que sentarse y, como usted bien ha indicado, hacer un nuevo acuerdo donde intentemos equilibrar la experiencia docente con sacar una buena nota en la oposición porque no podemos penalizar la excelencia y las horas que han estado muchos docentes preparándose una oposición. Eso no lo podemos penalizar.

En este caso, nosotros creemos que tiene que haber justicia equitativa teniendo en cuenta ambas cosas. Espero que ustedes puedan encontrar la fórmula mágica para un poco intentar equilibrar la experiencia docente y la capacidad en sacar una buena nota en la oposición.

Y, finalmente, me gustaría conocer si ya se ha reunido, ya por interés personal, si se ha reunido ya con la plataforma de interinos porque estaban muy interesados en reunirse con usted.

Y creo que ya me ha indicado que va a llegar a un nuevo acuerdo. Espero que cuente con los diferentes grupos parlamentarios para poder llegar a un nuevo acuerdo y llegar a un consenso.

Gracias.

La senyora presidenta:

Té la paraula el Grupo Podemos, la diputada Sandra Mínguez, per un temps màxim de quatre minuts.

La senyora Mínguez Corral:

Gràcies, senyora presidenta.

Bon dia, senyor conseller, i diputats i diputades.

Mis felicitaciones, en primer lugar, al *conseller*, por asumir la gran responsabilidad que es ponerse al frente de uno de los pilares más importantes de esta sociedad, que es la educación, tarea nunca nada fácil y, sobre todo, después de la nefasta gestión que nos han dejado los diputados y el gobierno anterior popular.

Señor *conseller*, sé que es una persona de consenso, que de verdad defiende y lucha por una educación de calidad y, desde nuestro grupo parlamentario, va a contar siempre con nuestro apoyo, siempre que siga siendo así, como ha sido hasta ahora.

Estaremos allí para apoyarle pero para hacer el seguimiento de que las políticas que realiza están bien hechas y son acordes a lo que antes era. Así se lo debemos a los valencianos y a las valencianas.

Bien, el punto del que nos ocupamos es consecuencia, una vez más, de la nefasta gestión que ha impuesto el PP en nuestra comunidad, en este caso aplicado al mundo de la educación, veinte años de nefasta gestión educativa. Y este es uno de los últimos experimentos que se les ocurrió hacer. No importa que apoyasen la mayoría de sindicatos cuando un tribunal supremo te quita la razón. No importa. Si hacemos las cosas sin consultar a la comunidad educativa, que es quien más sabe de los problemas, porque es quien vive la realidad, día a día, y sabe las soluciones, es lo que pasa, que entonces el Tribunal Supremo te quita la razón.

Bien, –perdón– me gustaría plantearle –voy a ser muy breve– dos cuestiones. La primera es en relación a la estructuración de la bolsa de interinos. Hay otra sentencia que está ahora mismo en proceso; es la relativa a los

conocidos como *english helpers*, que reconoce su trabajo como maestras y maestros entre el 1 de octubre de 2012 y el 31 de mayo de 2013. Hasta ahora no ha sido incluida la antigüedad de dicho profesorado en las bolsas de trabajo de interinidad. ¿Cómo se van a encajar las ejecuciones de las sentencias relativas a los procedimientos mencionados para reconocer los derechos laborales de los *english helpers*?

Y, en segundo lugar, la comunidad educativa, los centros de educación, los propios afectados, los propios interinos, los profesores y profesoras ya funcionarios, los alumnos y alumnas, las madres y los padres, estamos esperando algo que se debería haber hecho hace mucho tiempo, que hoy es más que necesaria, es una negociación o una creación de una, como bien has dicho, de un nuevo acuerdo del profesorado interino. Y has comentado que pretendéis partir de cero y hacer uno nuevo y, desde el Grupo Parlamentario Podemos nosotros apostamos por esa línea, donde se combine tanto antigüedad como nota de oposición.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Té la paraula el Grup Compromís, el diputat Josep Nadal per un temps màxim de quatre minuts.

El senyor Nadal Sendra:

Moltes gràcies.

Gràcies al senyor conseller per haver vingut. Sembla ser que açò no era abans una cosa massa habitual, que els consellers acudiren a les comissions.

En principi dir que nosaltres des de Compromís, i com no pot ser d'una altra manera, celebrem la retirada de la rebaremació d'interins de 2013, retirant el recurs de cassació, sobretot perquè pensem que no es poden canviar les regles del partit a mitjan partit. És una cosa que tots en la nostra faena, en la nostra vida personal, en el nostre... qualsevol cosa que juguem, qualsevol cosa que intentem fer si mos canvien les regles a mitjan partit notarem que és una injustícia, no?

Pensem que, a més, ací, el que fa tots estos canvis de regles, esta política erràtica del Partit Popular, és donar una inestabilitat brutal al professorat interí i això repercutix negativament en el professorat interí, repercutix negativament en l'educació valenciana com a tal i, evidentment, si el que volem per als nostres joves, per als xiquets i xiquetes del País Valencià és que tinguen la millor educació possible, haurem de fer tot el possible perquè els seus professors, en este cas els professors interins, tinguen l'estabilitat laboral i l'estabilitat emocional que els fa falta per a donar classes en les condicions més òptimes, no?

Pensem que tal com ha dit el conseller, sentim en l'ànima que decisions com les que pren la present conselleria puguen tindre negatives en una part del professorat interí. Però és evident que açò tot és conseqüència de la política erràtica del Partit Popular, que si s'hagueren tingut les coses clares des del principi ara no estariem vivint açò, i que la decisió d'esta conselleria ja és intentar complir la legalitat. Quan et trobes una empastrada com la que estem trobant-nos en este cas –però en també molts altres casos–, en este conselleria i en altres conselleries, com n'hi ha sentències pel mig, cal intentar complir-les, és la millor manera de ser neutral i de ser just.

També pensem que açò és una victòria també de la demanda social que ha tingut este tema, no? Una victòria de la coordinadora de professorat interí, que han fet vagues, han fet manifestacions, han fet trobades, fins i tot caixes de resistència. I pensem que és una victòria també de la lluita

de l'educació pública contra les retallades; i que, d'alguna manera, este pas és un pas important. Però, des del Consell i també des de Les Corts, tenim l'obligació moral de donar-li més dignitat al professorat interí que, d'alguna manera, estan vistos com a treballadors de segona classe.

Podem donar-li més dignitat, fins i tot fent coses que no valen diners, que el més important és el respecte, que la gent el que vol és que la tracten amb respecte, que els criteris de baremació estiguen clars, que n'hi haja una informació fiable i clara dels terminis, dels calendaris d'oposicions, de les destinacions... Pense que això és molt important. Li ho devem al professorat interí, igual que li ho devem també a altres sectors del professorat que estan maltractats, com puguem ser els mestres i professors dels centres concertats, que estan realment molt desemparats laboralment.

I pense que Les Corts també pot ser un lloc per a intentar omplir de drets a esta gent i per a fer que la seua vida no siga una vida inestable i que es passen la vida davant de l'ordinador esperant notícies.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Molt bé. Moltes gràcies.

Continuem.

Té la paraula, per un temps màxim de quatre minuts, el Grup Socialista, la diputada Eva Alcón –ara sí.

La senyora Alcón Soler:

Moltes gràcies, presidenta.

Bé, en primer lloc, agrair al conseller la seua presència i també la claredat en què ens ha explicat el tema, un tema que és molt delicat, és molt delicat.

Jo, com molts de vosaltres, he tingut l'oportunitat de reunir-me amb el col·lectiu d'afectats. No vull, en aquest moment, donar cas concret –com ha fet la diputada Beatriz Gascó–, però sí que puc dir que és un col·lectiu afectat i que el tema és molt delicat. És molt delicat perquè, efectivament, n'hi ha un conflicte d'interessos. Eixe conflicte ve provocat per dos acords, com molt bé ha explicat el conseller: un d'ells, que prime l'antiguitat enfront d'un altre que prime haver superat una prova, diguem, objectiva. El tema ahí és que se produïx una sentència. I jo entenc que, des de la conselleria, i en concret el conseller, doncs, prenguera la decisió d'acceptar la sentència. També és cert que eixa sentència la va recórrer l'anterior govern.

Però, clar, ¿què haguera passat si haguérem continuat avant? Doncs, probablement, haguérem judicialitzat la situació. I eixe tema el col·lectiu d'interins ho entén, entén que és lògic que se faça cas a les recomanacions dels serveis jurídics de la conselleria.

Jo també ho entenc. Ara bé, ho entenc sempre i quan hi haja un compromís ferm de començar a treballar en un nou acord. I jo crec que és això, en realitat, el que està esperant eixe col·lectiu d'interins.

El col·lectiu d'interins no està esperant que nosaltres estem ací pensant si ha sigut un èxit de l'anterior govern o va ser un èxit del present govern. Ells volen solucions. I és la nostra obligació proporcionar eixes solucions.

Aleshores, des del Grup Parlamentari Socialista, recolzaríem començar a treballar –crec que s'acaba el conveni a finals de setembre–, començar a treballar eixe nou conveni. Com? Jo crec que cal buscar un equilibri entre l'antiguitat, l'experiència docent que és vàlida, els mèrits i també capacitat.

I aniria un poc més enllà, conseller. Jo aprofitaria la situació per donar resposta a les necessitats educatives del

sistema educatiu valencià. I m'agradaria il·lustrar-ho amb un exemple, el qual jo conec:

Tots sabem que és un handicap que tenim el coneixement o la competència lingüística en anglés. S'han fet molts esforços. S'ha començat a demanar acreditació al professorat en un B2. S'han fet experiències pilot d'introduir l'ensenyament de l'anglés a través de continguts –el famós AICLE–. El resultat que hem tingut, si som honests, direm que no és del tot el que ens agradaria que tinguérem.

¿Per què no aprofitem esta situació per a introduir una sèrie de criteris que mesuren les capacitats del professorat? ¿És possible que demanar al professorat un B2 en anglés estiga capacitat per a donar assignatures en anglés? Absolutament no, tots ho sabem; tots els qui ens dediquem a l'educació sabem que no. ¿Per què no introduïm proves específiques que demostren que sí que són capaços de fer eixa docència en anglés? Ho dic, a tall d'exemple, en un tema que jo he tingut l'oportunitat de conèixer. Però estic segura que, des de la conselleria, hi hauran altres temes que caldrà abordar.

Per tant, per a resumir, des del Grup Parlamentari Socialista, comencem a treballar ja combinant mèrits, antiguitat i capacitats per a donar respostes a les noves necessitats educatives.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, té la paraula, per un temps il·limitat, el senyor conseller, Vicent Marzá.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

No m'extralimitaré, eh? Tranquils. *(Rialles)*

Val. Déiem que... Primer que res, agrair el to, eh?, de totes les intervencions, evidentment. I, sobretot, he trobat que hem trobat un punt de confluència entre tots els grups, que és la paraula *equilibri* i que, precisament, ha eixit també en la meua primera intervenció, buscar eixe equilibri en un nou acord.

Per tant, estant d'acord amb això, comencem a treballar per tal de construir-ho conjuntament, evidentment afegint totes eixes propostes que han anat eixint i que, ara mateix, se n'estava reclamant també, s'estava posant com una opció a tindre en compte, per exemple, el que deia la diputada Eva Alcón, no?, d'anar més enllà, buscar altres criteris per a..., sobretot amb un contingut pedagògic, no?, una mesura pedagògica de saber com hem d'intentar millorar la situació dels nostres docents per a millorar el conjunt del sistema, no? I, per tant, això és el que hem d'anar fent.

Sí que és cert que, tot i que hem coincidit majoritàriament en això, en buscar un nou acord –i és el que ja he dit des del principi, l'anem a buscar i és la nostra voluntat–, sí que hi ha una part de divergències que m'agradaria explicar, i acabar de contestar algunes de les preguntes que s'han plantejat, no?

He escoltat, i ahí sí que discrepe en la forma de plantejar-ho, he escoltat la paraula «los mejores», no?, o els millors. Jo pense que deuriem anar més en compte en catalogar com a millors o no millors persones en funció de si han fet un examen millor o pitjor. No per això són millors. I, per tant, dins d'eixa mirada, pense que eixe equilibri podria, precisament, treballar en evitar catalogar persones si són millors o pitjors professors en funció només d'una oposició, d'un examen d'oposició. No és només el que u puga demostrar en un dia concret en un examen, sinó que també pot demostrar-ho al llarg de la seua trajectòria. I, per tant, hem de combinar els dos criteris, com estàvem dient abans.

I em referisc precisament a eixa paraula, la dels millors, perquè va ser una de les justificacions per la qual es canviava l'acord i es deia que, precisament, els millors serien els qui podrien entrar perquè són els qui havien tret millor nota en l'oposició.

I el cert és que si anem a l'anàlisi de què va passar en eixe acord de 2013, trenca un poc la coherència d'això. Perquè, si ho mirem, s'està parlant d'un model o altre model –s'ha parlat en algun moment–: un model dels millors o un model suposadament dels millors, que és el que prima, bàsicament, la nota de l'oposició; i un altre model que primava més bé l'experiència, no?

En tot cas, si anem a l'aplicació de l'acord de 2013, podem vore que realment no va ser exactament així i va haver-hi algunes persones que van ser rebaremades i que, precisament, trenquen eixe criteri. Per tant, no acabem de comprendre molt bé eixe acord.

De fet, els col·lectius que tenien la primera fase de l'oposició aprovada, és a dir, havien tingut una nota suficient com per aprovar l'oposició, però que encara no havien treballat abans de signar-se el nou acord, van ser rebaremats. És a dir... I són persones que, en teoria, segons eixe criteri, no deuriem haver sigut rebaremades i van ser rebaremats, cosa que no seguia eixos criteris. Per tant, no entenem massa bé què passava ahí, no?

I també, els qui havien prestat serveis abans de 1994 en el cos de mestre i de 1995 en la resta de cossos, mantenien el seu lloc a la borsa, independentment del resultat de les oposicions. Per tant, el criteri no va ser massa coherent tampoc.

I, per tant, no crec que estiguem com per a contraposar models, sinó el que deuriem fer és buscar eixe model d'equilibri entre totes i tots perquè, precisament, és el que ens estan demandant, no?

Quan anem als casos concrets, evidentment, jo conec gent que ara mateix no està treballant i l'any passat estava treballant, i molts d'ells gent jove, evidentment. I també abans, també abans, quan es va aplicar l'acord de 2013, n'hi havien al voltant de set-centes quaranta-quatre persones que van ser expulsades de la borsa.

Per tant... I tant, si ara ens preocupen les persones, abans també ens deuriem haver preocupat perquè, de fet, n'eren set-centes quaranta-quatre. I no cal anar als números i comparar, tots són persones, no? Però n'hi havien set-centes quaranta-quatre que se van quedar fora i ara en són quatre-centes trenta-dos les afectades més directament i que hem intentat i que estem mirant i assegurar-nos que puguem començar a treballar durant el curs.

Per tant, no és el mateix expulsar unes persones del sistema que assegurar que van a poder continuar treballant durant el curs, en la mesura del possible, del més aviat possible. Per tant, pense que no és massa comparable; i posar-nos a calcular dolors, la veritat és que crec que no és el lloc, no? Però, en tot cas, set-centes quaranta-quatre es quedaven sense treballar, quatre-centes trenta-dos probablement treballaran, si no estan treballant ja algunes d'elles, no? Per tant, crec que la diferència és important, com a mínim en el tacte, eh?, a l'hora d'aplicar el que és la sentència, no?

Dit això, altres coses que han anat eixint, no? No és el nostre sistema. Estava dient: «Es su sistema.» No, no. El sistema és el que hem de construir conjuntament. El que estem d'acord és en que hem de construir conjuntament. I això és el que pense que serem capaços de fer, no?

Més enllà d'això, n'hi han aportacions que, evidentment, agraiïc moltíssim, també per la part de Ciutadans, de Podem i de Compromís i del Partit Socialista, també agraiïc la del Partit Popular pel to, com deia abans, i algunes coses

interessants que pense que s'han de fer, no?, i que s'han aportat.

El tema de la judicialització dels processos, no? Jo pense que hem d'aclarir. I, com es comentava per Compromís, hem de donar estabilitat a la gent. I és evident que u, quan aplica una sentència i n'hi ha una part perjudicada, està generant una certa inestabilitat en eixa gent, no?

Però el que hem de deixar clar és que el govern el que farà serà complir les sentències, quan les hi haja, i, per tant, un criteri de seguretat jurídica clar; i treballar per la millora i, per tant, eixa obertura a la millora és la que hem de treballar conjuntament, no? I, per tant, donar seguretat i calendaris fermes.

Eixos calendaris passen per un nou acord. I eixe nou acord és evident que l'haurem de parlar ací, però és evident que l'haurem de consensuar amb les forces sindicals –que, per exemple, algunes d'elles estan avui ací presents– i amb el conjunt de la comunitat educativa. I ahí és on anirem treballant també amb les persones afectades, evidentment. I eixes persones..., no m'he pogut reunir amb elles jo encara, però sí que em reuniré. Com sabeu, l'agenda que portem és l'agenda que n'hi ha en el govern, és elevadíssima; però evidentment que ens reunirem amb ells i parlarem i els explicarem el que estem dient ara, com ho hem explicat a diferent gent, en la mesura que hem pogut, en llocs on ens hem trobat. De forma formal, jo no els he rebut; però sí que he parlat amb gent afectada quan m'han trobat i amb tota proximitat els ho hem explicat, el que estem dient ara, no?, que volem un nou acord, no?

Dit tot això, pense que sí que conteste, més o menys, a totes les intervencions.

Se'ns ha parlat dels *english helpers* també. I és cert que el que han de fer és recórrer, la gent que està afectada, perquè la sentència sí que reconeix que tenen una relació laboral. I, per tant, el que han de fer és recórrer perquè se'ls reconega, val? I eixa és la situació en què estan.

En tot cas, el que ens agradaria és que..., això, que entre totes i tots posem més ordre a l'actual sistema educatiu. I pense que ho podem fer, que ho podem fer entre tots.

Crec que en això conteste bàsicament a totes les seues intervencions.

S'ha parlat de Finlàndia. Ja parlarem de Finlàndia, eh?, perquè Finlàndia, per exemple, té un sistema íntegrament públic i, per tant, està bé que parlem de Finlàndia i que puguem parlar, per exemple, de l'accés a la funció pública. I, per tant, n'hi ha moltes coses de què parlarem, de Finlàndia i d'altres països, no?

Per tant, us agraiïc el to. I a la vostra disposició.

La senyora presidenta:

Molt bé, doncs té la paraula per un temps màxim de quatre minuts en el torn de rèplica la diputada Beatriz Gascó, del Grup Parlamentari Popular.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidenta.

Bueno, conseller, la verdad es que no es cierto que el acuerdo del 2010 no se pudiera modificar. Eso me gustaría dejarlo claro, porque ahora, por ejemplo, si en el nuevo acuerdo se llega a –pues eso– acordar entre todas las partes que el próximo acuerdo dure cien años, por ejemplo, ese convenio que fija un plazo es denunciabile por cualquier de las partes. Porque si no, estamos viendo ahora mismo muchísimos ejemplos, ahora que han llegado ustedes al nuevo gobierno, que están deshaciendo cosas que estaban temporalizadas por el gobierno anterior, y no pasa absolutamente

nada. Porque es una cuestión de principio general del derecho, con lo cual evidentemente, insisto, desde la abogacía de La Generalitat se vio viable el recurso de casación.

Me sorprende que se hable de cambiar las reglas a mitad de la partida, cuando a las personas que estaban opositando les cambiaron las reglas en medio de la oposición. Ustedes retiran el recurso en medio de la oposición, el día del examen. ¿Ustedes saben el desconcierto que eso le puede suponer a una persona? O sea, pueden utilizar muchísimos argumentos, pero el de cambiar las reglas a mitad del partido, yo creo que de verdad no es justo ni razonable para las personas que se han visto afectadas por esta situación. Porque que te cambien las reglas de juego a mitad de partido, en medio de una oposición, es muy duro.

Respecto a los números, yo no sé si es más justo o menos justo. Yo lo único que sé es que al final con ese modelo, con el modelo del 2010, al final lo que había son el triple de afectados y el doble de personas que van a dejar de trabajar. Y evidentemente sí que es su sistema, porque usted optó por ese sistema, señor Marzá. Usted podría haber optado por seguir con el sistema del 2013, y optó por el del 2010. Insisto, que está usted en su derecho, sí, pero no diga que es su modelo, porque tomó la decisión de revertir la situación, porque lo otro le gustaba más.

Pero bien, le cojo el guante. Le cojo el guante y vamos a hablar de futuro. Vamos a hablar de un nuevo acuerdo de interinos. Pero a mí me gustaría saber en qué se va a basar ese nuevo acuerdo de interinos. Y tengo algunas preguntas que hacerle. Porque a nosotros nos gustará más, y usted lo planteaba, es decir, si es justo que a una persona se le midan sus conocimientos y todo se lo juegue en base a un examen, en base a un día.

Pero es que resulta que para acceder al cuerpo de funcionarios docentes el sistema es a través de un concurso oposición. Y el problema es que ese concurso oposición, tal como publica el BOE, lo que hace es medir dos cosas: los conocimientos y las habilidades. Esas dos cosas. Entonces, ya no tendríamos que hacer un acuerdo de interinos. Tendríamos que cambiar el BOE, si lo que no queremos es que mida, porque nos parece injusto, esas dos cosas. Entonces, yo le pregunto: ¿va a cambiar el BOE o va a seguir midiendo estos dos baremos? Si va a seguir midiendo estos dos baremos, le voy a preguntar: ¿usted a las familias les va a poder decir que sus hijos...? Porque hablamos mucho de los derechos de los profesores, que está fenomenal, pero, ¿y los derechos de los alumnos? ¿Y los derechos de las familias? ¿Usted les va a decir a las familias que van a tener profesores que nunca han aprobado la oposición? ¿Se lo va a decir usted a las familias?

¿Qué les va a decir usted a los tribunales? Porque ahora mismo los tribunales no tienen ninguna autoridad. A una persona le dicen: usted es apto. A otra persona le dicen: usted no es apto. Y se pone a trabajar el que no es apto. Al final, ¿qué poder tiene el tribunal? ¿Qué credibilidad tiene el tribunal? Yo creo que ninguna.

Y una cuestión muy importante. Usted me planteaba: «Bueno, claro, es que, ¿cómo podemos saber que un docente es mejor que otro?». Entonces, yo le pregunto: en el nuevo acuerdo de interinos, ¿qué termómetro va a utilizar usted, si no va a utilizar lo que dice el BOE, los parámetros que hay que medir? ¿Qué termómetro va a utilizar para saber que un docente es mejor, si uno saca un diez en lo que tiene que saber, y otro suspende? Me gustaría saberlo.

Señor Marzá, estoy convencida de que los dos defendemos la calidad educativa, pero insisto, ¿usted cree que un sistema que tiene 6.756 interinos que nunca han aprobado la oposición es un sistema que puede ser de calidad? ¿Que el 52,7% de interinos nunca hayan aprobado una oposición es un sistema de calidad? Que en los últimos veintidós años ha

habido dieciocho años oposiciones, y estas personas se han presentado un máximo de tres veces a la oposición. ¿Eso es calidad para el sistema educativo valenciano?

Y termino, presidenta, voy a terminar sobre todo apelando al buen tono de todos los grupos y a su talento y a su predisposición al diálogo, y sobre todo pidiéndole que reconsidere su posición, pidiéndole que hagamos lo que sea más justo, sobre todo lo que beneficie al mayor número de personas. Pero, sobre todo lo que beneficie a la calidad del sistema educativo valenciano.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Molt bé. Té la paraula el senyor conseller. Ja és l'última paraula d'este punt. Per un temps, ara sí, limitat, de quatre minuts.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

No cal que reconsidere ninguna posició, perquè és la primera que he dit, i precisament la primera posició que hem tingut és la de buscar eixe acord, i així s'ha manifestat en les diferents intervencions. Per tant, evidentment que estem en eixe acord, i que recollirem tots els guants que n'hi hagen, perquè hem de treballar de mà a mà.

Què els direm als tribunals? No els anem a dir res. I no sé si ahí vostès poden fer el mateix. Per tant, als tribunals d'oposició no els anem a donar unes ordres determinades, sinó que actuen segons la convocatòria que n'hi ha.

Quins criteris seguirem? Els criteris que construïm entre totes i tots. I els criteris que construïm entre totes i tots han d'estar basats en eixe equilibri. Per tant, quina mesura n'hi haurà per a mesurar cadascun dels equilibris, és a dir, quant comptarà cada cosa? Això és el que hem de construir conjuntament. I no he de ser jo, si hem dit en diverses ocasions que ho anem a fer amb diàleg, el que diga ací ha de ser d'esta manera. Perquè no és la nostra opció ni volem que siga aixina.

Perquè volem que vostès també puguen dir fins a quin punt els agradaria calcular una baremació o altra. I per tant, és el moment en què obrirem eixe procés en què determinarem com serà i d'acord amb les forces, també, sindicals, quina és la manera millor per a guanyar la qualitat educativa dels nostres xiquets i xiquetes. I per tant, no anem a marcar ara ací quin ha de ser el model, perquè eixe model l'hem de construir conjuntament. Sí que les bases crec que han estat prou coherents en les diferents intervencions, i per tant tenim on treballar. I això és bo i per tant és el que hem de tirar endavant.

Evidentment totes les decisions són denunciabls, no denunciabls. Es deia que si era canviable o no era canviable l'acord. Que si és el nostre model o no. Ja ho he dit abans: no és el nostre model. El que fem és no judicialitzar més. I pense que ja està bé en judicialitzacions. Pense que portem massa temps en massa judicialitzacions precisament en la política educativa i en el conjunt de la política, i per tant el que volem és intentar que això no es continue per eixe camí.

Més enllà d'això, sí, reitere l'agraïment a tot el món. Dirlos que lluitarem evidentment per eixa educació que totes i tots volem, i que pense que no està tan lluny eixe acord. El que passa és que espere que ens llevem per fi eixos interessos més particulars per poder-ho aconseguir.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Abans de continuar, m'agradaria apuntar que la previsió que tenim és aplegar fins al punt 7, i que els següents punts

continuaran quan la mesa tinga un acord i en una data per a reprendre la comissió.

Compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, per a explicar si els seus postulats a favor del nacionalisme i independentisme del que ell anomena «els Països Catalans» interfereixen i influeixen en el seu exercici com a conseller d'educació i en les polítiques i mesures que pretén desenvolupar, sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 1.669), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular perquè explique com va a afectar a la planificació educativa i cultural el seu plantejament contrari al nostre Estatut d'autonomia i favorable al procés independentista català (RE número 1.683)

La senyora presidenta:

Passem al punt cinc, compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, per a explicar si els seus postulats a favor del nacionalisme i independentisme del que ell anomena «els Països Catalans» interfereixen i influeixen en el seu exercici com a conseller d'educació i en polítiques i mesures que pretén desenvolupar, sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciudadanos. I està acumulada amb la del Partit Popular, que diu: compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, perquè explique com va a afectar a la planificació educativa i cultural el seu plantejament contrari al nostre Estatut d'autonomia i favorable al procés independentista català, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular.

Per ordre de registre, es registrarà primer la petició del Grup Ciudadanos, aleshores tindrà la paraula el Grup Ciudadanos, per un temps màxim de... Ah, primer el conseller, és de veres. (Rialles)

Bé, disculpeu, és la primera vegada que exercix com a presidenta d'una mesa d'una comissió. I anem aprenent sobre la marxa. Molt bé, doncs té la paraula el senyor conseller per un temps il·limitat.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Val, gràcies.

Bé, d'acord amb el motiu de la compareixença, ho he dit en diverses ocasions i ho continue dient, l'única preocupació, l'única ocupació des que vaig ser nomenat conseller és la de millorar la qualitat en el món de l'educació, millorar les polítiques d'innovació, d'investigació, millorar les polítiques i la gestió cultural, millorar les polítiques i la gestió del món de l'esport al nostre territori, i per tant acomplir l'Acord del Botànic que ens va permetre arribar amb eixe pacte a la ciutadania, i que marca exactament què és el que volem millorar del nostre país. Eixe és el compromís que tenim amb el poble valencià i eixe és el compromís que des del primer dia, des del primer segon que estem a la conselleria hem tirat endavant.

La realitat és que, com els deia abans, ja s'apuntava, ens hem reunit amb moltíssima gent. Ens hem reunit amb moltíssima gent, no tots, evidentment, perquè no es pot arribar a reunir-se amb tot el món, però sí que ens hem reunit amb moltíssima gent, amb gran quantitat de representants del món educatiu.

De fet, hem fet assemblees amb les direccions dels centres de totes les comarques valencianes. Ens hem reunit amb els representants sindicals, amb els representants de la patronal, amb els representants de tot el món educatiu. També del món cultural, també del món esportiu. De fet, pràcticament totes les federacions esportives han passat per la nostra conselleria ja per a dir-nos un poc, perquè puguérem fer el termòmetre de la situació i de les necessitats del món de la conselleria que nosaltres gestionem, i la realitat és que sorprén. Sorprén que encara estiguem avui ací demanant compareixences per certes coses. Perquè absolutament ningú, absolutament ningú de tota la gent amb què ens reunit ens ha preguntat pel que se'ns pregunta ara. I tots els que s'han reunit amb nosaltres, totes i tots ens han dit grandíssimes quantitats de preocupacions que n'hi han en el món educatiu, en el món esportiu, en el món cultural, en el món de la recerca.

I precisament això és en el que estem nosaltres centrats i centrades, i treballant claríssimament per intentar millorar aquesta situació. Una situació que, per exemple, en el món educatiu, com vam recordar ja l'altre dia, està completament determinada en eixe nivell que coincidim tots, en eixa xifra de fracàs escolar que és totalment desorbitada i que pense que és del que deuriem estar parlant. I que no pot ser que siguem el territori amb competències d'educació amb major fracàs escolar, que ronda el 37%. Per tant, això sí que és una greu preocupació, i això sí que és el que hem d'estar treballant, i estem intentant treballar per a millorar-ho.

Per tant, el que fem és això. Nosaltres des del primer dia la nostra preocupació és eixa, i serà eixa. I per això, vam ser nomenats pel nou govern, i per això anem a seguir treballant. I no anem a eixir d'ahí, perquè pensem que n'hi ha suficients temes per a intentar solucionar, com per damunt estar ara parlant d'altres coses.

De fent, pensem que a aquells que ocupen els càrrecs institucionals se'ns ha de jutjar, o almenys pensem així, se'ns ha de jutjar per allò que fem com a càrrecs institucionals i per allò que fem desenvolupant la nostra tasca política i el nostre mandat democràtic que ens han fet els ciutadans i les ciutadanes. I per a això estem, i per a això estan també vostés, i per això m'agradaria que puguérem seguir parlant, com hem parlat, en el to anterior, i puguérem continuar parlant d'aquests temes.

Miren, des de fa molt poc, ara fa quasi tres mesos, estem a la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport. Hem fet moltes coses. I precisament potser per això podria ser que entenguérem que es vullga parlar d'altres coses i no precisament del que fem. Probablement siga per intentar silenciar tota esta feina, i sobretot la contraposició en el que s'havia fet en el passat.

Perquè sabem que, sí, estem anant al moll de l'os de moltes de les coses que estaven passant, de moltes de les afectacions que n'hi havien en el món educatiu, esportiu, cultural i d'investigació, i que sabem que volem anar més lluny encara. I precisament perquè volem anar més lluny encara pensem que n'hi ha qui està determinat a intentar silenciar tota eixa feina. De fet, durant estos tres mesos hem fet coses, com per exemple, començar el menjador escolar des del primer dia, començar amb les beques de transport i començar en el transport també des del primer dia. Hem reobert més de trenta-dos unitats de la pública. Hem estat treballant en aquesta reducció de ràtios que ja volem treballar més a llarg i que realment afecta la qualitat educativa, això sí que afecta la qualitat educativa, i no la pregunta que se'ns fa avui.

Hem intentat posar ordre i estem posant ordre al desgavell total i absolut que ens hem trobat en infraestructures educatives i en l'opacitat que n'hi havia en la seua gestió. Estem creant uns criteris perquè tot el món tinga